

Bibliotekarstudentens nettleksikon om litteratur og medier

Av Helge Ridderstrøm (førsteamanuensis ved OsloMet – storbyuniversitetet)

Sist oppdatert 22.05.25

Om leksikonet: https://www.litteraturogmedieleksikon.no/gallery/om_leksikonet.pdf

Rapport

(_sjanger, _sakprosa) En saklig gjengivelse av hendelsene, forløpet og resultatene av en undersøkelse eller begivenhet. Rapporten skal informere om faktiske saksforhold, vurdere/diskutere og komme med en konklusjon eller et sammendrag. Det er vanligere at personer får i oppdrag eller har plikt til å skrive en rapport enn at de gjør det av eget initiativ.

“En rapport er en tekst som skal gi saklig informasjon om et saksforhold eller et utført arbeid, og den kan inneholde både faktaopplysninger, analyser og vurderinger som mottakeren har behov for. Det finnes mange ulike typer rapporter, med forskjellige krav til utforming og innhold. [...] Skriftlig og muntlig rapportering er viktig på de fleste arbeidsplasser. [...] I noen sammenhenger er det så vanlig å skrive rapporter at det blir laget faste skjemaer som skal fylles ut, som for eksempel *skademeldinger* i trafikken og *tilstandsrapporter* for boliger. I yrkeslivet skriver vi *arbeidsrapporter* for å dokumentere hvordan et arbeid har blitt utført, mens forskere skriver *forskningsrapporter* for å dokumentere hvordan de har kommet fram til resultatene sine. [...] Den som leser en rapport, venter seg nyttig og korrekt informasjon om en sak eller en hendelse. I rapporter må du derfor alltid være nøyaktig med tid, sted og navn. Du må skrive saklig og forholdsvis kort, men samtidig passe på at alle vesentlige opplysninger er med.” (Marion Federl i <https://ndla.no/r/norsk-yf/rapport/b111657c6d>; lesedato 27.01.25) Det finnes også mange andre undersjangrer, f.eks. prosjektrapport, veterinærreport og sensorrapport.

“A report is a nonfiction document that organizes and summarizes facts on a specific topic, issue, or event, providing information for readers unfamiliar with the subject. The structure of a report typically includes an executive summary, introduction, body, and conclusion, often supplemented by a title page, table of contents, and references. Different report formats include academic, business, and scientific reports, each tailored to specific purposes, audiences, and writing styles. Understanding how to write a report involves focusing on organization, using headings and subheadings for clarity, and following the specific guidelines or requirements of the intended audience. [...] Reports are an efficient way to convey facts and insights on any topic” (<https://www.grammarly.com/blog/academic-writing/how-to-write-a-report/>; lesedato 24.03.25).

“Reports are concise and have a formal structure. They are often used to communicate the results or findings of a project. [...] They are often broken down in to sections, which each have their own headings and sub-headings. These sections may include bullet points or numbering as well as more structured sentences. Paragraphs are usually shorter in a report than in an essay. [...] You should use appendices to expand on points referred to in the main body of the report. [...] You can use appendices to provide backup information, usually data or statistics, but it is important that the information contained is directly relevant to the content of the report.” (<https://library.leeds.ac.uk/info/14011/writing/114/report-writing>; lesedato 24.03.25)

“Rapportens kjerne består tradisjonelt av følgende hovedledd: Innledning, Materialer og metoder, Resultater og Diskusjon. Denne inndelingen er så anvendelig og så allment brukt at en sjelden bør avvike fra den uten nøye vurdering. Den som får en rapport i hånden skal imidlertid *ikke* være nødt til å lese hele rapporten for å få rede på hva som er hovedsaken i det omtalte arbeid. Den potensielle leser bør allerede av tittelen få en anelse om hun/han bør bruke tid på den eller ikke. Her skal sammendraget avgjøre saken. Hvis rapporten er relevant for leseren, skal leseren først bli orientert om hensikten med arbeidet og dets plass i forhold til hva som ellers er kjent om emnet. Gjennom en logisk ordnet framstilling av originalmaterialet skal leseren så ledes fram til en diskusjon av de presenterte data og til konklusjoner.” (Yrr A. Mørch i “Veiledning i rapportskriving”; https://www.ntnu.no/c/document_library/; lesedato 27.01.25)

“Sammendraget er et av de viktigste hovedleddene i rapporten. Fra sammendraget skal leseren kunne avgjøre om rapporten er interessant for et spesielt formål. Sammendraget bør være *kortfattet* og skal inneholde et kort resymé av *det som er utført* og *resultater*. Unngå bruk av tabeller og litteraturreferanser i sammendraget. [...] Sammendraget avviker fra Diskusjon og Konklusjon ved at det bare gir resultatene, og ingen videre diskusjon og/eller vurdering av dem. Et sammendrag skal med andre ord inneholde opplysninger om formålet med undersøkelsen, en kort beskrivelse av problemstillingen, anvendte metoder, spesielle iakttagelser, resultater og konklusjoner. [...] Resultatene skal presenteres på en *lett forståelig måte* i en *naturlig, sammenhengende* sekvens. Presentasjonen skal gi sammenhengen mellom de enkelte delresultater. Ta bare med data og illustrerende materiale som passer emnet for din rapport. Resultatet som presenteres skal være *ferdig beregnet materiale*. Tallmateriale kan anbringes i *tabell* eller som *grafisk framstilling*. Dette gir som regel god oversikt og er lett forståelig.” (Yrr A. Mørch i https://www.ntnu.no/c/document_library/; lesedato 27.01.25)

En rapport trenger ikke å være en sluttrapport. Det kan være mange rapporter som skrives i ulike faser i et forskningsprogram eller en langvarig arbeidsprosess.

“I vår tid foretar vi oss knapt noen ting av politisk betydning uten at det ligger til grunn en rapport, for ikke å si lange kjeder av rapporter. I den ene sektoren etter den

andre møter yrkesutøvere nå krav om dokumentasjon, ansvarsutkreving, kunnskapsoverføring, og så videre. Dette henger utvilsomt sammen med en idé om at politiske beslutninger i vår tid skal være kunnskapsbaserte, eller også, *evidensbaserte*. Man forventer i våre dager at politikken skal hvile på det man kaller “kunnskapsgrunnlaget”, og for å reise denne politikkenes antatt saklige grunnmur, må man opprettholde en rapportproduksjon som langt overgår det man har hatt tidligere. [...] Kravet om at det skal foreligge en rapport – eller helst mange – ser ut til å ha blitt mer tungtveiende enn at det som står i rapporten skal være godt, brukbart, viktig, nyttig eller interessant. Produksjon er blitt viktigere enn bruk, tekstliggjøring viktigere enn praksis, dokumentasjon viktigere enn læring. [...] Man kunne kanskje driste seg til å si at rapporter blir skrevet for å *ikke* bli lest. Mer presist blir de skrevet for det vi kunne kalle *buffé-lesing*, for stykkevis, strategisk lesing som tjener formål (ikke-)leseren allerede har. [...] Ideen om at rapporter og tiliggende tekster skal danne grunnmuren som politikken hviler på er en høyst stilisert og ofte ganske urealistisk gjengivelse av de faktiske forhold. Hvis politikken bygges på en grunnmur av saklige tekster, er det ofte snakk om et makkverk av en murejobb – en “mur” som er kjapt rasket sammen av en håndverker i tidsnød.” (Kristian Bjørkdahl i *Morgenbladet* 25.–31. mai 2018 s. 28-29)

En rapport er ofte en “uheldig hybrid mellom et popularisert og et vitenskapelig skriftstykke som skal tilfredsstille både en oppdragsgiver og et kollegialt publikum. Resultatet er det som regel få eller ingen som leser. Slik sett blir rapporten lett en formell leveranse, et bevis for at man har skrevet det man skulle, men uten at det har særlig betydning eller gir særlig merittering.” (Sørensen 2002 s. 2)

“[T]he *report* genre [...] in addition to presenting a clear trait of hybridism (since it can be found in the legal, technical and medical fields), also has different levels of realisation (sub-genres). In the medical field, for example, we will find clinical reports, examination reports, preoperative reports, etc.” (Isabel García Izquierdo m.fl. i https://www.aieti.eu/enti/genre_ENG/entry.html; lesedato 22.05.25)

“The laboratory report, written in the field of psychology, presents the procedural steps, major findings and implications of an experimental study. The assessment case report used in social work serves record-keeping and evaluation purposes. A journalistic news report documents newsworthy events.” (<https://jalt-publications.org/node/4985/articles/6386-academic-writing-second-or-foreign-language-issues-and-challenges>; lesedato 05.05.25)

“En arkeologisk rapport er et vitenskapelig dokument som skal presentere det innsamlede kildematerialet ved en arkeologisk undersøkelse. En arkeologisk utgravning er en irreversibel prosess og rapporten og den tilhørende dokumentasjon er det som står tilbake etter undersøkelsen. Utgravningsrapporten skal derfor være en selvstendig, deskriptiv presentasjon som danner utgangspunktet for videre studier og analyser av det undersøkte kulturminnet. Med bakgrunn i utgravningsrapporten og dokumentasjonsmaterialet skal det i ettertid være mulig å etterprøve

resultatene og konklusjonene som legges frem. Av den grunn stilles det krav til presisjon, detaljeringsgrad og systematikk i rapporten, i tillegg til et tydelig og presist språk. Rapportens mottakergruppe er arkeologer og tekstens hovedvekt skal ligge på beskrivelse og tolkning, ikke på formidling.” (<https://i.ntnu.no>; lesedato 24.03.25)

Fagrapport er en “sjanger som forskere og andre kan anvende for å kommunisere om vitenskapelige aktiviteter og funn [...] her omfatter diskursfellesskapet folk som ikke er forskere eller arbeider vitenskapelig. Fagrapporten har dermed et videre nedslagsfelt, noe som igjen medfører andre krav til formidling av innhold, form og posisjonering. Når diskursfellesskapet, altså både forfatterne og leserne av rapportene, ikke selv er forskere, vil det for eksempel stilles andre krav til hvordan begrep og fagterminologi skal forklares, slik at alle lesere kan forstå og følge rapportens resonnementer, analyser og anbefalinger. Samtidig vil fagrapporten ha tydelige føringer på hvordan rapportene skal komponeres. I likhet med den vitenskapelige artikkelen har vanligvis rapportene en struktur bestående av innledning, redegjørelse for metoder og datatilfang, teoretisk rammeverk, gjennomgang av datagrunnlag, analyse og konklusjon. Men der den vitenskapelige artikkelen som del av innledningen presenterer problemstillinger og forsknings-spørsmål, vil rapportsjangeren presentere mandatet for oppdraget. Dette kan være en problemstilling som ønskes belyst, men ikke alltid. Spesielt for fagrapporten vil det også være at vurderinger og anbefalinger presenteres avslutningsvis. [...] Fagrapporten som sjanger innebærer føringer for innhold, form og posisjonering. Det siste, posisjonering, handler om å nå ut til ønsket leserkrets og om mulig befeste egen faglig posisjon og troverdighet.” (Cathrine Tømte og Clara Åse Arnesen i <https://nifu.brage.unit.no/nifu-xmlui/bitstream/handle/11250/280350/NIFUrapport2014-37.pdf>; lesedato 24.03.25)

Kristian Bjørkdahl redigerte i 2018 boka *Rapporten: Sjanger og styringsverktøy*, som viser hvordan rapportsjangeren henger sammen med politisk styring. Det er en “styringssjanger”. “Rapportsjangeren roper ikke på oppmerksomhet: Den blir sjelden anmeldt i tidsskrifter og magasiner, dens forfattere blir ikke bokbadet og beundret, og leserne – vel, de skummer, for det meste. Kort sagt: Rapporter utgjør en teksttype som av mange anses på linje med kontorrekvisita, en “sakprosaens syvendedivisjon”. Rapportenes lave status stemmer imidlertid ikke med hvilken rolle disse tekstene faktisk spiller. I dag foretar vi oss knapt noe av politisk betydning uten at det ligger en rapport til grunn, for ikke å si lange kjeder av rapporter. Rapportene utgjør dermed en sentral bjelke i det moderne, “kunnskaps-baserte” demokratiet. På tross av sin anonymitet er rapportene tekster med innflytelse. De utøver makt med nøytralitet som retorisk virkemiddel. Denne boken springer ut av et ønske om å forstå rapportenes unnselige og tilsynelatende uskyldige retorikk. Bidragene i boken tar for seg både enkeltrapporter (Ludvigsen-utvalget; Gjørv-kommisjonens rapport) og rapportserier (NOUene, rapportene fra FNs klimapanel), samt rapportrelaterte fenomener som ikke-lesing

og rapporteringsregimer. *Rapporten* kan dermed ses som et av foreløpig få bidrag til den såkalte “papirarbeid”-forskningen, der man forsøker å forstå hvilken rolle ulike styringssjangre spiller i moderne samfunn.” (<https://www.pax.no/rapporten.6102439-331611.html>; lesedato 21.11.19)

Flere eksempler:

Ketil Lund et al.: *Rapport til Stortinget fra kommisjonen som ble nedsatt av Stortinget for å granske påstander om ulovlig overvåking av norske borgere (Lund-rapporten)* (1995-96) – rapporten ble overlevert presidentskapet i Stortinget 28. mars 1996 og avgradert ved Stortingets beslutning 8. mai samme år

Medarbeidere i NRK P2: *Barnetimen for de minste i skolen: Rapport fra et prøveprosjekt* (1998)

Worldwatch Institute: *State of the World* – årlig rapport om jordens “tilstand” når det gjelder kriger, miljøødeleggelser osv.

“Bjørk er mer enn bare ved. Treslaget brukes til møbler, panel og knivemner og er en viktig del av nordisk design. En ny rapport fra NIBIO [Norsk institutt for bioøkonomi] viser potensialet for mer kvalitetstilpasset bruk av bjørk. [...] Bjørk er kultur, men det er også vårt tredje viktigste treslag – etter gran og furu. Som råvare kan bjørketømmer brukes til mye forskjellig, for eksempel emballasje og møbler, men også som snekkermateriale i bærende konstruksjoner. [...] Rapporten “Bjørk i Norge” [2023] gir en oversikt over hvor mye bjørk som finnes, prognoser for volum og tilvekst samt dagens bruk av bjørk.” (<https://www.nibio.no/om-nibio/forskning-nytt/divisjon-for-skog-og-utmark/forskning-nytt-skog-og-utmark-2023/bjork-i-vekst>; lesedato 29.04.25) *Bjørk i Norge* “er sluttrapporten etter det treårige prosjekt “Flaskehalser og barrierer for økt bruk av bjørk” som er utført av en gruppe forskere ved NIBIO. Formålet med rapporten er å gi en oversikt over dagens bjørkeressurser, prognoser for volum og tilvekst samt dagens bruk av bjørk. Vi beskriver brukspotensiale, flaskehalser og barrierer for økt og kvalitetstilpasset bruk av bjørk og gjennomgår dagens kunnskap om foryngelse og skjøtsel av bjørk. I tillegg gir rapporten en oversikt over kvalitetsevalueringer av bjørk, samt en presentasjon av en studie om “forbedret kvalitetsevaluering av bjørkestokker”. Vi påpeker fremtidige forskningsbehov og handlingsmuligheter for å få en bedre utnyttelse av avvirket virke, en mer kvalitetstilpasset bruk og en generell økt bruk av norsk bjørk.” (Katrin Zimmer m.fl. i https://nibio.brage.unit.no/nibio-xmlui/bitstream/handle/11250/3067785/NIBIO_RAPPORT_2023_9_63.pdf; lesedato 29.04.25)

I noen titler brukes “rapport” om en litterært utformet øyevitneskildring (ofte med innslag av selvbiografi m.m.), f.eks. i Jan Egeland: *Det nytter: Rapport fra frontlinjene* (2007).

“The report book was directly related to the consciousness-raising of second-wave feminism. Collective volumes such as *Kvinder på fabrikk, I-II* (1971, 1977) (Women in Factories) and *Kvinder i hjemmet* (1972) (Women at Home), both produced in Denmark, are typical examples. The genre was explored by individual authors too, with Maja Ekelöf’s (Sweden) *Rapport från en skurhink* (Report from a Slop Bucket) causing a sensation in 1970.” (Helena Forsås-Scott i <https://nordics.info/show/artikel/feminist-writing-in-the-nordics-1970s-2000>; lesedato 05.05.25)

Den amerikanske militæranalytiker Daniel Ellsberg lekket i 1971 en hemmelig rapport skrevet i 1968 om USAs krig i Vietnam til pressen. “Han hadde ingen digitale hjelpemidler, men kopierte egenhendig syv tusen sider som han fraktet fra kontoret i biter og brokker hver eneste dag. Det var takket være Ellsberg at *The New York Times* fikk tilgang til avsløringene i *A History of U.S. Decision Making Process on Vietnam Policy*. Det var samme Ellsberg som under stor personlig risiko sørget for at amerikanerne fikk kunnskap om hvordan fire presidenter hadde løyet og tilslørt sitt engasjement i kolonikrigene i Indokina. [...] det var offentliggjøringen av rapporten som satte landet i brann, med gateslag og tåregass, student-boikott og sivil ulydighet.” (*Aftenposten Innsikt* juni 2011 s. 76) Rapporten var stemplet “Top Secret”, og bare 15 kopier ble distribuert. Ellsberg ga rapporten til noen utvalgte senatorer før han overleverte den til pressen. Ellsberg ble kalt “USAs farligste mann”.

“Observering og rapportering av overgrep og vold skulle gjøre palestinere i Hebron tryggere. Til nå har den norskledede observatørstyrken skrevet 20 000 rapporter. Likevel føler palestinere seg like utrygge. [...] Rapportene omhandler alt fra bosettervold til soldater som holder palestinere tilbake ved kontrollpostene i timevis. Men alle rapportene er unntatt offentlighet. De sendes til myndighetene til de seks deltakerlandene og til partene Israel og Palestina. I Norge oppbevares de i en kjeller i riksarkivet.” (<http://www.nrk.no/fordypning/har-skrevet-20-000-rapporter-1.10977507>; lesedato 09.04.13)

“Den amerikanske regering har truffet en række forholdsregler for at sikre landets afdelinger verden over forud for offentliggørelsen af en tortur-rapport, der ventes at kritisere CIA’s forhørsmetoder i kølvandet på 11. september 2001. Bag rapporten står Senatet, der er det ene af to kamre i Kongressen. Selvom den ventes at være meget censureret, forventes rapporten at være stærkt fordømmende over for det hemmelige program, hvor over 100 fanger blev afhørt gennem, hvad præsident Barack Obama selv kalder tortur. Omkring 500 sider ventes at blive offentliggjort ud af den omfattende rapport på 6300 sider. Talsmand for Det Hvide Hus Josh Earnest siger, at der er en større sikkerhedsrisiko for enkeltpersoner og amerikanske afdelinger rundt om i verden på grund af rapporten. Amerikanske efterretnings-tjenester sendte i al hemmelighed en advarsel om mulige voldelige reaktioner i udlandet, når rapporten bliver offentliggjort.” (<http://www.tv2nord.dk/artikel/33047>)

0:Udland--USA-barrikaderer-sig-verden-over-fOer-tortur-rapport; lesedato 09.12.14)

“[T]orturrapporten om amerikanernes bruk av torturmetoder i avhør, som ble mye omtalt i desember, [...] er å finne i bokform. Melville House står bak publiseringen, og boka ble etter planen sluppet 30. desember [2014]. Det var i utgangspunktet Senatet som fikk sørget for rapporten, som blant andre CIA allerede har erklært for å være sludder og vås. Stoler du ikke på CIA, kan du nå få de 480 sidene i trykket form. Det er imidlertid bare disse sidene som er tilgjengelig – rapporten i sin helhet er på 6000 sider, så en del hemmeligheter blir forvart.” (*Klassekampens* bokmagasin 3. januar 2015 s. 2)

“India refuses to declassify China war report [...] India’s defence ministry has said [i 2014] that a controversial report about the country’s defeat by China in a brief and bloody 1962 border war would remain classified due to its “sensitive” nature. The comments on Tuesday came after excerpts from the Henderson Brooks Report analysing the causes of India’s defeat were reportedly uploaded on the internet by veteran Australian journalist Neville Maxwell. The report could not be accessed from India, and there was no immediate explanation for why the website was blocked. But India’s NDTV television network website cited passages from the document it said were posted by Maxwell, who reported extensively on the war. [...] Maxwell said on his website he always had access to the report but had been waiting for it to be declassified, the Press Trust of India national news agency said. Maxwell, now nearly 90, decided to put out a large part of it in the public domain because of India’s unwillingness to release it [...] India’s defence ministry declined to comment on the reported contents of the report.” (<https://www.aljazeera.com/news/2014/3/19/india-refuses-to-declassify-china-war-report>; lesedato 02.04.25)

Den indisk-britiske forfatteren Salman Rushdie, forfatter av bl.a. den ekstremt kontroversielle romanen *The Satanic Verses* (1988), fikk lese “en sikkerhetsrapport som forlaget Penguin bestilte for å få vurdert trusselen mot ham og forlaget. Den ble skrevet i en streng kode – en rein ornitologisk prosa: “Vurdering av styrken og potensialet til boltitens protester mot spoven til rødnebbternens due og implikasjonene for heiloen.” Kanskje ikke så vanskelig, bemerker Rushdie tørt, å komme fram til at “boltit” var muslimer, “spoven” var “utgiveren” og “Duen” var “Sataniske vers”. [...] At et selskap kalt Penguin, hvis symbol er en fugl, skulle bestille en rapport der alle blir gitt fuglenavn!” (*Klassekampens* bokmagasin 22. september 2012 s. 4)

“Lord Levesons høringer [i Storbritannia 2012] ga offentlig rom til ofrene for pressekulturen: Foreldrene til en drept småjente som fikk telefonen avlyttet, en uskyldig lærer som uten dokumentasjon ble hengt ut som avviker og sannsynlig drapsmann. [...] Nå foreslår Leveson lovfestet statlig kontroll med pressen. Mediene, som skal vokte myndighetene, skal nå selv voktes av de samme myndighetene. [...] Etter lange høringer har Lord Leveson levert sin dom over

britiske medier. Med 2000 sider nærmer rapporten seg Knausgårds [romanserie] “Min kamp” i lengde” (*Dagbladet* 1. desember 2012 s. 2).

“Den rikt illustrerte årsrapporten fra Det kongelige hoff innledes med et sammendrag av virksomheten gjennom 2021 under tittelen “Hoffsjefen har ordet”. Det er bodøværingen Gry Mølleskog, med lang fartstid fra næringslivet samt en Master of Management fra Handelshøyskolen BI, som har sammenfattet kongefamiliens og hoffets virksomhet i året 2021. [...] I årsberetningens omtale av bevaring og vedlikehold fremstilles kongen og kongefamilien som et slags finere vaktmesterdynasti med historisk hovedoppgave å holde kongelige eiendommer i orden i samarbeid med de antikvariske myndigheter. Stakkars konge – man håper han har sluppet å være med på alle møtene om restaureringen av den hvite salongen og diskusjonene om hvordan gardinenes dusker, snorer og frynser skulle gjenskapes etter slottsarkitekt Linstows originale beskrivelse. [...] det detaljerte regnskapet viser et underskudd på 130 millioner kroner.” (Espen Søbye i *Morgenbladet* 1.–7. juli 2022 s. 38-39)

“Tromsø kommune brukte [i 2025] kunstig intelligens som hjelpemiddel i arbeidet med en viktig rapport. Rapporten inneholdt flere feil, noe KI-ekspert mener kunne vært unngått. [...] Jeg vet selvfølgelig ikke hvordan de har jobbet internt i Tromsø kommune, men når man bruker kunstig intelligens, sånn som ChatGPT, så har den en tendens til å finne på kilder, sier professor i kunstig intelligens ved universitet i Agder, Morten Goodwin. - Vi kaller det for hallusinerer. Goodwin forklarer at når en KI-språkmodell ikke finner en kilde som passer, så finner den opp kilder som angivelig kan være riktig. [...] I mars publiserte Tromsø kommune et dokument på 120 sider som vurderer konsekvensene av å slå sammen flere skoler og barnehager. Torsdag ble det oppdaget at mange av kildene i dokumentet ikke finnes. Av 18 oppførte kilder i dokumentet, kan bare syv av dem spores opp. [...] Fylkesleder i Elevorganisasjon i Troms, Christoffer Molaug Winkler, sier elevene i Tromsø reagerer kraftig på feilene som har blitt avdekket i rapporten. [...] Førsteamanuensis ved Institutt for informatikk ved Universitetet i Oslo, Henrik Skaug Sætra [...] påpeker at det er enkelte ting man ikke bør bruke KI-modeller til, uten at man kjenner verktøyene godt. - Det gjelder for eksempel informasjonsinnhenting, analyse av data, skriving av rapporter, og forberedelse av saksgrunnlag, sier han.” ([https:// www.nrk.no/tromsogfinnmark/brukte-ki-for-a-lage-ny-skolestruktur-i-tromso_-flere-feil-oppdaget-1.17359090](https://www.nrk.no/tromsogfinnmark/brukte-ki-for-a-lage-ny-skolestruktur-i-tromso_-flere-feil-oppdaget-1.17359090); lesedato 12.04.25)

“Sid Jacobson and Ernie Colón’s *The 9/11 Report: A Graphic Adaptation* [2006]. This comic book adaptation of *The 9/11 Commission Report* (2004) [...] details the events leading up to and including the attacks on September 11, 2001” (Versaci 2007 s. 8). “The two teamed up to tell a graphic-novel version of the 9/11 Commission’s report, which examined the terrorist attacks on the World Trade Center and the Pentagon. The report, the result of a government study headed by Thomas H. Kean, the former governor of New Jersey, became a best seller, if a dense one, in 2004. So did “9/11 Report: A Graphic Adaptation,” published in

2006. Mr. Jacobson called the effort “graphic journalism.” [...] Mr. Jacobson and Mr. Colón would go on to create other graphic nonfiction books: one about America’s fight against terrorism, in 2008; biographies of Che Guevara (2009) and Anne Frank (2010); and, in 2017, “The Torture Report: A Graphic Adaptation,” which presented the findings of a Senate select committee’s investigation into the torture of terrorist suspects by the Central Intelligence Agency.” (<https://www.nytimes.com/2022/08/06/arts/sid-jacobson-dead.html>; lesedato 22.05.25)

James Mills’ krimroman *Report to the Commissioner* (1972) handler om en intern undersøkelse, og inneholder en lang rekke dokumenter, f.eks. utfylte skjemaer. “Denne beretningen om en ung, litt for idealistisk konstabel som kommer i skade for å skyte en kvinnelig kollega som er undercoverspaner i narkomiljøet og ofres av sine overordnede for å dekke over deres egne feil, er skrevet i rapportform og virker så troverdig at det gjør vondt.” (Nils Nordberg i magasinet *Thriller* nr. 3 i 2006 s. 11)

Litteraturliste (for hele leksikonet): <https://www.litteraturogmedieleksikon.no/gallery/litteraturliste.pdf>

Alle artiklene i leksikonet er tilgjengelig på <https://www.litteraturogmedieleksikon.no>